

אומר אני מצאתיה ולכן כולה שלי, וזה
אומר אני מצאתיה ולכן כולה שלי.

ומקשינן: אם אמנם יש כאן רק טענה אחת,
מדוע כפלה המשנה בלשונה 'אני מצאתיה,
וכולה שלי'?

וליתני "אני מצאתיה", היה לו לתנא לשנות
את מה שטוען "אני מצאתיה בלבד", ואנא
ידענא, וממילא היינו יודעים, דטוען כולה
שלי. שהרי אם הוא מצא את הטלית, ודאי
היא שלו.

ומתריצין: אי תנא, אם היה התנא שונה
"אני מצאתיה" בלבד [בלי 'כולה שלי'], הוה
אמינא, הייתי אומר, "מאי" מצאתיה —
שהטוען "אני מצאתיה, אין כוונתו לומר
שמצא ועשה בה קנין, אלא כוונתו לומר —
"ראיתיה"⁽¹¹⁾ בלבד, ולא עשה בה מעשה
קנין. ואם היה נאמר במשנה כך, היינו

מהם מגיע חצי טלית⁽¹⁰⁾ — חולקין בלא
שבועה.

ובגמרא יתבאר מה החידוש בזה, הרי
פשיטא שאם אין ויכוח ביניהם או שיש
עדים, שאין צורך בשבועה!

גמרא:

הגמרא דנה: למה לי למתנא, מדוע לו לתנא
לכפול ולשנות במשנה, גם "זה אומר אני
מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה", וגם "זה
אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי.

ליתני חדא, היה די לו לשנות רק דוגמא
אחת מביניהם!?

ומתריצין: חדא קתני! אין כאן שתי
דוגמאות נפרדות, אלא הוא מקרה אחד שזה

טוען שהוא הגביה לבדו, ולדבריו, העד פסול,
ואינו פוטרו משבועה. מה שאין כן בשני עדים,
אף שהבעל דין מכחישן, ופוסלן לגביו, מכל
מקום, זהו רק לגבי עצמו, אבל כלפי בית דין,
יש להם ברור גמור על פי עדותם, ואין צורך
בשבועה. ועיי"ש עוד שביאר באופן אחר.

והרש"ש כתב, שכל אחד הביא עדים
שהטלית שלו. והוסיף, אף על פי שמבואר בש"ך
ששני כיתי עדים המכחישות זו את זו אינן
פוטרות מחיוב שבועה, מכל מקום, כיון
ששבועה זו תקנת חכמים היא שלא יהא כל אחד
הולך ותוקף טליתו של חברו — אם כן, במצב
שאינו שכיח כגון זה, שבאו שני כיתי עדים
לסייע לבעלי דינים [וכת אחת היא עדות שקר],
לא תקנו חכמים את דבריהם.

11. ובביאור ההוה אמינא, שמאי מצאתיה
ראיתיה, מבואר ברש"י [ד"ה בעלמא] משום

בביאור המשנה עיין בהערה הבאה], אם כן יש
כאן שני עדים המכחישים זה את זה ועדותם
בטילה, ושוב אין אחד מהם פוטר משבועה. עוד
כתב הרש"ש לתרץ שבאמת מועיל גם עד אחד,
ומה שכתבה המשנה 'עדים' בלשון רבים, הוא
משום שלכל אחד מהם יש עד, ובסך הכל הם
שני עדים. ועיין בהערה הבאה מה שתירץ בזה
הבית הלוי.

10. בבית הלוי חלק ג' סימן ל"ה אות ב' נסתפק
בכוונת המשנה, האם יש להם עדים שהגביהו
יחד את הטלית, או שלכל אחד מהם יש שני
עדים המעידים שהטלית שלו. וכתב הבית הלוי,
שלפי הצד הראשון מיושבת קושיית רבי עקיבא
איגרו שהובאה בהערה הקודמת, משום שאי
אפשר לומר שיש עד אחד המעיד ששניהם
הגביהו יחד, שהרי הבעל דין מכחיש את העד,
ובכך הוא פוסלו להעיד עבורו, שהרי הוא עצמו